

Appel iværksat den 26. november 2009 af Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa til prøvelse af dom afsagt den 9. september 2009 af Retten i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-30/01 — T-32/01 og T-86/02 — T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-470/09 P)

(2010/C 37/12)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (ved abogados I. Sáenz-Cortabarría Fernández og M. Morales Isasi)

De andre parter i appelsagen: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Comunidad Autónoma de la Rioja

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling.
- Den appellerede dom ophæves.
- Appellanten gives medhold i sin påstand for Retten i Første Instans, nærmere bestemt påstanden om annullation af artikel 3 i den anfægtede beslutning.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten i Første Instans, og Retten tilpligtes i givet fald at tillade den afviste bevisførelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen ved Retten i Første Instans og appelsagen, samt til at betale biintervenientens, Comunidad Autónoma de la Rioja, omkostninger i forbindelse med sagen ved Retten i Første Instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

1) Retten har begået en retlig fejl, idet den har lagt til grund, at en indledende procedure med henblik på undersøgelse af den omhandlede skatteforanstaltning kun kan anses for afsluttet — før ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽¹⁾ — hvis der foreligger en udtrykkelig beslutning fra Kommissionen herom (rettet til medlemsstaten).

- 2) Urigtig gengivelse af beslutningen af 28. november 2000, idet Retten har lagt til grund, at den pågældende beslutning afsluttede den indledende procedure med henblik på undersøgelse af den omhandlede skatteforanstaltning, hvilken undersøgelse blev påbegyndt på baggrund af en klage registreret i april 1994. Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke lagde til grund, at den nye undersøgelse i år 2000 af den omhandlede skatteforanstaltning skulle foretages inden for rammerne af proceduren for eksisterende støtte.
- 3) Retten har begået en retlig fejl ved at fravige de processuelle regler vedrørende bevisbyrde og bevisbedømmelse, især i forhold til den dokumentation, beslutningen af 28. november 2000 udgør (dens troværdighed og beviskraft). Tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang.
- 4) Retten har begået en retlig fejl ved at tilsidesætte de processuelle regler vedrørende bevisbedømmelse og bevisbyrde med hensyn til objektive, relevante, sammenhængende og entydige beviser, der fremgår af sagens akter, og som dokumenterer, at Kommissionen forud for beslutningen af 28. november 2000 havde foretaget en indledende undersøgelse af den omhandlede skatteforanstaltning, og at den havde afsluttet denne undersøgelse. Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke har lagt til grund, at den nye undersøgelse i år 2000 af den omhandlede skatteforanstaltning skulle foretages inden for rammerne af proceduren for eksisterende støtte.
- 5) Retten har begået en retlig fejl, idet den har tiltrådt vurderingen af den omhandlede skatteforanstaltning fra 1993 som driftsstøtte ved anvendelsen af definitionen af investeringsstøtte i retningslinjerne for støtte med regionalt sigte fra 1998. Tilsidesættelse af princippet om retssikkerhed og i særdeleshed princippet om ikke at tillægge retsakter tilbagevirkende kraft.
- 6) Retten har begået en retlig fejl i forhold til begrebet »relevante oplysninger« ved den indledende undersøgelse af en skatteforanstaltning på området for statsstøtte, idet Retten ikke har anset den indledende procedure for at være urimeligt lang.
- 7) Retten har begået en retlig fejl, idet den har lagt til grund, at et tidsforbrug på 79 måneder, som i den konkrete sag, ikke er urimeligt lang tid for en indledende procedure med henblik på undersøgelse af den omhandlede skatteforanstaltning og således givet Kommissionen medhold i, at artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999, sammenholdt med retssikkerhedsprincippet, ikke er blevet tilsidesat.
- 8) Retten har begået en retlig fejl, idet den har lagt til grund, at et tidsforbrug på 79 måneder, som i den konkrete sag, ikke er urimeligt lang tid for en indledende procedure med henblik på undersøgelse af den omhandlede skatteforanstaltning og således givet Kommissionen medhold i, at artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999, sammenholdt med princippet om god forvaltningsskik, ikke er blevet tilsidesat.

- 9) Retten har begået en retlig fejl ved at lægge til grund, at der i den konkrete sag ikke er et sammenfald af ekstraordinære omstændigheder, der kan begrunde en berettiget forventning om lovligheden af den omhandlede skatteforanstaltning, hvilken berettiget forventning er til hinder for et krav om tilbagesøgning af støtte i henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 659/1999. Urigtig gengivelse af beslutningen.
- 10) Retten har begået en retlig fejl, idet den har lagt til grund, at der i den konkrete sag ikke er sket tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, der i henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 er til hinder for at kræve tilbagesøgning af støtte.
- 11) Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke har overholdt de processuelle regler vedrørende bevisførelse og har besluttet ikke at tillade bevisførelse som begæret af appellanten i form af fremlæggelse af bestemte dokumenter fra Kommissionen, hvilken fremlæggelse der, i lyset af Rettens begrundelse for ikke at give appellanten medhold i sin påstand, har vist sig at være væsentlig for dennes forsvar af sine interesser. Tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang, princippet om ligestilling af parterne og af retten til forsvar.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Appel iværksat den 26. november 2009 af Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya til prøvelse af dom afsagt den 9. september 2009 af Retten i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-227/01 — T-229/01, T-265/01, T-266/01 og T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava y Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-471/09 P)

(2010/C 37/13)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (ved advokater I. Sáenz-Cortabarría Fernández og M. Morales Isasi)

De andre parter i appelsagen: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava —

Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Comunidad Autónoma de la Rioja

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling.
- Den appellerede dom ophæves.
- Appellanten gives medhold i sin påstand for Retten i Første Instans, nærmere bestemt den subsidiære påstand om annullation af artikel 3 i den anfægtede beslutning.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten i Første Instans, og Retten tilpligtes i givet fald at tillade den afviste bevisførelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen ved Retten i Første Instans og appelsagen, samt til at betale biintervenientens, Comunidad Autónoma de la Rioja, omkostninger i forbindelse med sagen ved Retten i Første Instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Retten har begået en retlig fejl ved at vurdere, at der i den konkrete sag ikke er et sammenfald af ekstraordinære omstændigheder, der kan begrunde en berettiget forventning om lovligheden af den omhandlede skatteforanstaltning, hvilken berettiget forventning er til hinder for et krav om tilbagesøgning af støtte i henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 (¹), sammenholdt med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Urigtig gengivelse af retsforhandlingerne og tilsidesættelse af retten til kontradiktion. Tilsidesættelse af retspraksis vedrørende begrundelse. Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke har overholdt de processuelle regler vedrørende bevisbedømmelse ved at se bort fra det materielle indhold af dokumenter på sagen.

Hverken den formelle forskel mellem den omhandlede skatteforanstaltning og den i beslutning 93/337 (²) omhandlede foranstaltning, eller det faktum, at Kommissionen kunne have begrundet selektivitetskriteriet ud fra et andet element end det, der udtrykkeligt fremgår af beslutning 93/337, eller konstateringen af, at støtten er uforenelig med fællesmarkedet, i beslutning 93/337, udgør tilstrækkelige retlige grunde til, at Retten ikke skal vurdere, om der foreligger en ekstraordinær omstændighed, der i sig selv eller i kombination med andre sammenfaldende omstændigheder i sagen er til hinder for, at Kommissionen kræver tilbagesøgning af den i beslutningen omhandlede støtte.